

H L A S MUČEDNÍKŮ

ČLEN
MEZINÁRODNÍ
KŘESŤANSKÉ
ASOCIACE
ICA

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY
/SKRYTÉ KAMENY V NAŠICH ZÁKLADECH/
PASTOR KIM A JEHO KONGREGACE
SEVERNÍ KOREA (PADESÁTÁ LÉTA)

Po celá léta žili pastor Kim a sedmadvacet křesťanů jeho podzemního sboru v ručně vyhloubených tunelech pod zemí. Potom začali komunisté budovat silnici a objevili tyto ilegální křesťany.

Policisté je přivedli před třicetitisícový zástup ve městě Gok San, aby je veřejně soudili a popravili. Křesťanům bylo řečeno: „Zřekněte se víry v Krista, nebo zemřete.“ Ale všichni věřící odmítli.

Následně komunistický velitel přikázal, aby ze zadržené skupiny přivedli čtyři děti a připravili je pro oběšení. Když měly děti kolem krku smyčku, přikázal velitel znovu rodičům dětí, aby se zřekli Krista.

Věřící rodiče však mlčeli. Pak na děti volali: „Uvidíme se brzy v nebi.“ Děti beze slova pokojně zemřely.

Velitel pak nechal přivést parní válec. Pak přinutil křesťany, aby si lehli na cestu. Motor parního válce běžel a křesťané dostali poslední příležitost odvolat svou víru v Ježíše. Opět všichni odmítli.

Pak se začal stroj přibližovat pomalu ke křesťanům. Ti začali zpívat společnou píseň, jak byli po léta zvyklí. Když válec drtil jejich kosti a těla, vyslovovaly jejich rty poslední slova zpívané písně: „Více lásky Tobě, ó Kriste.“

Tato poprava byla v severokorejském tisku popsána jako úspěšné potlačení náboženské pověry.

(Podle knihy *Jesus Freaks*, Albury Publishing, 1999)

1

2003

*Pamatujte na vězně,
jako byste byli
uvězněni s nimi;
na ty, kteří jsou
trápeni, jako ti,
kteří jsou sami
také v těle.*

ŽIDŮM 13,3

Nakladatelství STEFANOS nabízí:

Anatolij Granovskij *Byl jsem Agentem NKVD*

Naše generace se snaží zúčtovat s dobou totality. Již dříve jsme slychávali, ještě z úst minulého režimu, o omylech některých komunistů, o odchylkách od leninských norem, politických chybách, o porušování socialistické zákonnosti, o Stalinově kultu osobnosti. Těmito eufemismy zakrýval své hrůzné zločiny jeden z nejvražednějších systémů v historii lidské společnosti, který požíral nejen sebebemenší odpůrce, ale i nejoddanější děti vlastní revoluce.

Tato kniha nám s novou silou naznačuje odpověď na častou otázku, zda je již v základech marxismu-leninismu něco pokazeného, defektního, jakési sítě zla, které jen čeká na příležitost, aby přineslo děsivé plody. Autor, který byl sám rozporuplnou obětí sovětského režimu,

na konci svého příběhu již s odpovědí na tuto otázku neváhá. Zlo, o kterém ve své knize píše, je zlem v posledku tajemným, metafyzickým, mající původ jakoby mimo náš čas a prostor.

Autor, syn vlivného sovětského činovníka, který zahynul při stalinských čistkách, popisuje své dobrovolné zatčení, cestu do služeb NKVD, metody vyškolování agentů, svou činnost informátora a provokatéra zahrnující i jeho blízké a přátele, válečná léta v Sovětském svazu, způsob, jakým sovětský režim nakládal s vlastními válečnými hrdiny i svůj konečný útek na Západ. Několik posledních kapitol je věnováno krátkému autorově působení v poválečném Československu. Granovskij k tomu sám poznamenává: *...dívat se, jak tihle kulturní a civilizovaní lidé nezadržitelně vklouzávají do ohlávky sovětské nadvlády, vidět je, jak musí akceptovat sovětský systém a způsob života, když ten jejich je prokazatelně mnohem lepší, bylo nanejvýš smutné.*

Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 str., doporučená prodejní cena 235 Kč

Kniha vyjde v druhé polovině dubna.

MIMOŘÁDNÁ NABÍDKA!!!

Objednáte-li si knihu *Byl jsem agentem NKVD* do 31. dubna 2003, dostanete ji za zvýhodněnou nakladatelskou cenu 190 Kč

Nabízený titul i další knihy nakladatelství STEFANOS si můžete objednat na naší adrese, uvedené na zadní straně obálky. Poštovné ani balné není účtováno.

Richard Wurmbbrand napsal...

DOBRÁ ZPRÁVA PRO OPUŠTĚNÉ!

„Žehnej, má duše,
Hospodinu“

(ŽALM 103,1;

[Zemanův překlad])

Naši milovaní!

Mnozí jsou smutní, protože mají pocit, že se jim nedostalo Božího požehnání. Ale jak si mohou být jisti, že je opravdu nedostali?

Bůh popírá logiku. Marii řekl: „Požehnaná jsi mezi ženami“ (Lukáš 1,28). Tato požehnaná žena měla jednoho dne stanout u nohou svého Syna visícího na kříži. Ježíš řekl Petrovi: „Požehnaný jsi“ (Matouš 16,17). O několik minut později nazval tohoto požehnaného apoštola „satanem“. Na druhé straně Ježíš nazval svého zrádce Jidáše „přítelem“ a přijal od něho políbení (Matouš 26,50).

Skutečnost, že trpíš, jak vnitřním tak vnějším způsobem, neposkytuje jakékoli znamení toho, zda jsi nebo nejsi požehnaný. Srdcevrnoucí bolest může být maskovaným požehnaním.

MUŽI KTERÍ BOHA NEDOKÁZALI NALÉZT

Jsou však duše, které by Boží požehnání rády našly ale nedošly jej.

Engels, blízký spolupracovník Karla Marxe, při vytváření moderního komunismu měl za sebou křesťanskou výchovu. V ranném mládí dokonce napsal o Bohu oslavnou bá-

MISIJNÍ DEN U PŘÍLEŽITOSTI 10. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČESKÉ POBOČKY HLASU MUČEDNÍKŮ

Hlavním hostem dne bude dlouholetý pracovník Hlasu mučedníků v Německu, evangelický farář Willy Neureder

Srdečně Vás zveme na misijní den našeho občanského sdružení Pomoc pronásledované církvi, který bude zahájen v sobotu dne 26. dubna 2003 v kostele Českobratrské církve evangelické v Jindřichově Hradci, Bratrská ulice 129.

(Kostel se nachází nad městským parkem „U Jakuba“. Od stanice ČSAD nebo ČSD se dáme hlavní (Nádražní) ulicí a dojdeme až k poště; před poštu zabočíme ulicí doprava (ul. Husova), která vede do městského parku. V parku pod gymnáziem přejdeme lávku přes řeku a dáme se doleva vzhůru, asi 150 metrů.) **Odpolední program misijního dne pak bude pokračovat od 14.00 v promítacím sále Jihočeské univerzity.**

PROGRAM MISIJNÍHO DNE

**Dopolední program
(začátek v 9.30 hod.)**

1. Uvítání, bližší seznámení s dopoledním a odpoledním programem
2. Biblická úvaha
3. 10 let práce české pobočky
4. Církev v Moldávii – příspěvek baptistického kazatele Anatolije Capa
5. Ukončení dopoledního programu ve 12.00 hod

**Odpolední program
(začátek ve 13.45 hod.)**

1. Zpráva o cestě do Súdánu a Nigérie spojená s promítáním
2. Vystoupení hlavního hosta dne faráře Willihho Neuredera: Ohlédnutí za třicetiletou práci v Hlasu mučedníků
3. Diskuse
4. Závěr (ukončení cca do 16.15 hod.)

■ Pákistán

POLITICKÉ SESKUPENÍ ISLÁMSKÝCH STRAN NA VZESTUPU

Koalice šesti radikálních islámských stran Muttahida Majlas-i-Amal (MMA) získala ve volbách v roce 2002 52 z 272 křesel v národním shromáždění a dostala se k moci v pákistánské provincii Balúčistán a Severozápadní příhraniční provincii (SPP). Tato koalice se zasvětila boji za zavedení striktního islámského zákona šarija, a zastává řadu stanovisek, jejichž zavedení by pro křesťany znamenalo extrémní těžkosti.

V provincii Balúčistán se již formuje jakýsi výbor, který má zajistit aby byla posílena existující legislativa, jež je v souladu se zákonem šarija a současně byly vypracovány nové návrhy zákonů. Plánuje se rovněž zřízení Ministerstva pro podporu ctností a potlačování nepravostí, tedy jakási náboženská policejní složka existující např. v Afghánistánu za vlády Talíbanu a která dnes působí v Saúdské Arábii nebo Íránu.

MMA také usiluje o zákaz hudby, požívání alkoholu a tancování a chce, aby obyvatelstvo nosilo pouze národní úbor, tzv. *shalwar kamez*. Hudba již byla zakázána v autobusech, a některým bankám bylo příkázáno, že nesmějí v souladu s islámským zákonem vybírat úrok. Koalice rovněž usiluje aby ženy byly eliminovány z veřejného života.

Pákistánští křesťané jsou přesvědčeni, že se v provincii rovněž připravuje zákaz prodávání a šíření křesťanské literatury, což ovšem bylo již dříve dosti nebezpečnou aktivitou. Podle zpráv byli v této provincii propuštěni militanti, podezřelí z napojení na Talíban a Al-kajdu.

Na národní úrovni se MMA snaží o návrat pákistánského volebního systému, který diskriminoval křesťany a další menšiny. Usilují o to,

señ. Když dospěl, hledal osobní zkušenost s Bohem, ale nedokázal ho nalézt.

Ve svém zoufalství napsal: „Hledám pravdu všude, kde doufám, že bych mohl nalézt třeba jen její stín. Ještě stále nemohu sdílet vaši víru jako věčnou pravdu... Slzy se mi derou do očí, když vám toto píši... Cítím, že nebudu ztracen. Přijdu k Bohu, po němž má duše tak vroucně touží.“

Tentýž muž později své hledání Boha zavrhl a ve svém Komunistickém manifestu napsal: „Komunismus ruší věčné pravdy, každé náboženství i všechny morální zásady.“

Uznávaný německý filozof Nietzsche byl synem faráře. V šestnácti letech v jedné básni napsal: „Toužím poznat Tebe, Neznámého, jenž pronikáš mou duší, který vaneš mým životem jako vichřice, jsi mi nablízku Ty, kterého chytit nelze, Mým přáním je poznat Tě.“

Když neuspěl v hledání Boha, napsal knihu s názvem *Antikrist*, která je vůči naší víře naplněna nesmiřitelnou nenávistí. Stala se oblíbeným titulem Hitlera a byla i hojně šířena za komunismu, a to dokonce ještě za Gorbáčovovy éry.

SLOUŽIT BOHU POCTIVĚ I V OPUŠTĚNOSTI

Existuje alternativa k nenávisti a zoufalství, když se necítíš být od Boha požehnan. Proč za takové situace nežehnáš ty jemu?

Nedostal jsi dary, které jsi od Boha očekával? Pak zanech uvažování nad „ano“ nebo „ne“. Proč raději neuvažovat „navzdory“ nebo „nehledě na“?

Jestliže ti Bůh neprojevuje svou přízeň, lni k němu i navzdory této skutečnosti! Obrát tento proces a „přízněj Hospodinu slávu a moc“ (Žalm 96,7).

Během svých vězeňských let strávených v samovazbě jsem často propadal zoufalství. Cítil jsem se jako fikovník, který kdysi Ježíš proklel a který již nikdy neponese ovoce.

Pak jsem ve stavu naprostého zoufalství a opuštěnosti sestavil básně v níž jsem prohlásil: „I když jsem proklet, abych již nikdy nenesl ovoce, ponesu velké množství listů, aby

ti, kteří ovoce ponosou, mohli v mém stínu nalézt odpočinití. Mé listy budou sloužit jako lék. A nakonec, až opadnou, vytvoří na zahrádě měkký koberec, po kterém budou kráčet vyvolení.“

Také to je šťastný úděl.

Uvažuješ-li v tomto duchu, Hospodin bude nad tebou „jásat a plesat“ (Sofonjáš 3,17). Jeruzalémská Bible zde dokonce překládá „bude tančit“. A pak zase Bůh tě na oplátku učiní silným.

Tedy shleďás, že tvé viditelné opuštění je skrytým pozhánáním, které tě popohání nemít jen obvyklou víru, ale výjimečnou, „víru přesvatou“ (Juda 20).

HRDINSTVÍ V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ

Hrdinství víry se nemusí projevovat jen ve vězení. Kdyby se všichni křesťané stali mučedníky, křesťanství by vymizelo. Avšak všichni křesťané jsou povoláni mít zdravého ducha a být připraveni ochotně snášet utrpení z rukou nelítostných partnerů, špatných rodičů, nevděčných dětí, nadřizených a bližních.

Samozřejmě jsou extrémní případy, kdy je třeba v manželství nutně oddělení. Zejména děti je nutné bránit. Avšak na křesťana se za každé situace sluší projevovat hrdinství víry.

Tatáž Bible, která prohlašuje „žehnej Bohu“, rovněž učí, „žehnejte těm, kteří vás proklínají, čiňte dobře těm, kteří vás nenávidí“; a také „neodpírejte zlému“ (Matouš 5,44; 39).

Věřící žehná Bohu také tím, že bojuje s nejproblematičtějšími stránkami své tělesné přirozenosti. Nikdo z nás není z jednoho kusu. Všichni v sobě nosíme člověka tělesného, duchovního i onoho člověka skrytého v srdci (1. Petrova 3,4).

Můžeme padat, ale můžeme také říci se slavným Beethovenem, který když ohluchl a mohl tak svou skladatelskou dráhu považovat za skončenou, prohlásil: „Popadnu život pod krkem.“ A tak, i když byl hluchý, skládal dál mistrovské kusy. Podobně mají i křesťané vždy znovu přemáhat hřích.

aby všechny ekonomické podpůrné programy byly směřovány pouze do oblastí, kde se místní muslimská populace modlí v souladu s učením islámu pětkrát denně.

Všichni zaměstnanci vládních institucí mají být vybíráni pouze mezi pravověrnými muslimy. Koalice rovněž volá, aby dnem odpočinku byl namísto soboty opět pátek, jak hlásá islám. Vládní politika má být určována prostřednictvím islámských rad.

Modlete se za ochranu křesťanů v Pákistánu, zejména v provinciích SPP a v Balúčistánu a vyprošujte církevními představitelům moudrost při jednání s MMA.

– *The Barnabas Fund*, Velká Británie, 28. února 2003

■ Spojené arabské emiráty

ZATČENÍ KŘEŠŤANA

Fernando Alconga, filipínský pastor žijící ve Spojených arabských emirátech byl 12. listopadu zadržen státní policií a vyšetřován poté, co předchozího dne dal v Dubaji křesťanské tiskoviny v arabštině jistému Arabovi.

Ačkoli s ním bylo nakládáno relativně dobře, byla mu zamítnuta žádost o překladatele a právního zástupce. Alconga musel podepsat dokumenty v arabštině, kterým nerozuměl. Rovněž mu byly zabaveny veškeré křesťanské materiály.

Ale mnohem horší pro tohoto bratra bylo, že mu zkonfiskovali rovněž Bibli. I když byl pastor Alconga nakonec propuštěn, policie mu zabavila pas a proti němu vznesená obvinění nebyla dosud úředně zrušena. Pamatujte na tohoto bratra. Hlas mučedníků se snaží ve Spojených arabských emirátech vyvíjet činnost, ale podrobnosti zde uvádět nemůžeme.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, únor 2003

■ Srí Lanka

KŘESŤANSKÁ RODINA PŘEDMĚTEM BRUTÁLNÍHO ÚTOKU

Během uplynulého roku zakoušela křesťanská rodina žijící v odlehlé vesnici Kirimetimulla na jihu Srí Lanky hrozby a zastrasování, jejichž cílem byla likvidace malého křesťanského shromáždění, které se scházelo v domě devětačtyřicetileté Indrani Abeysingheové. Podle zprávy Národní křesťanské aliance Srí Lanky, zaútočilo v noci 26. prosince 2002 asi 10–15 násilníků na členy této rodiny. Útočníci vnikli do domu rozbitým oknem a napadli syny a dceru Indrani. Jeden ze synů (28 let) utrpěl velmi vážná zranění hlavy.

I když Indrani oznámila celou událost na policii, nebyl nikdo obviněn, protože útočníci byli maskováni. Indrani svůj domov opustila a žije nyní poblíž hlavního města Colombo. Rozhodla se pokračovat ve své službě, avšak její děti mají velké obavy o její život.

Prosíme pamatujte ve svých modlitbách na toto malé křesťanské společenství a pamatujte i na ostatní křesťany na Srí Lance, kteří procházejí podobnými těžkostmi.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
16. ledna 2003

■ Hongkong

OHROŽENÍ NÁBOŽENSKÉ SVOBODY

Od chvíle kdy byl Hongkong předán v roce 1997 pod čínskou správu, porušuje Čína nepřetržitě dohodu, kterou její vláda podepsala s vládou Velké Británie a která se týká autonomie tohoto ostrova. Podle této smlouvy mají být Hongkongu ponechány jeho ekonomické

BOŽÍ VÝKŘIK

Když byl Wi-Foo náš distributor křesťanské literatury v Číně pověšen za svou činnost hlavou dolů a takto nechán pomalu umírat, musel jistě křičet bolestí. My sdílíme jeho trýzeň i výkřiky bolesti. Bible nám všem ukládá za povinnost křičet (Jeremiáš 51,8), vykřiknout v soucitu nad újmou, zejména tou, kterou trpí naši bratři. Bible nám říká, že dokonce i Bůh sám takto vykřikuje (Jeremiáš 48,31).

Mnozí z nás slyší Boží hlas promlouvající k trpícím křesťanům. Slyšeli jste Boží výkřiky soucitu nad věřícími, kteří byli pověšeni hlavou dolů?

Ve svých kázáních v různých církvích jsem občas řekl: „Nyní ode mne uslyšíte projev přítomnosti Krista, který mezi současnými věřícími není příliš častý.“ Potom jsem vydal hlasitý srdcervoucí výkřik. Někteří si zřejmě mysleli, že jsem zešlel. Ale citoval jsem jim z Matouše 27,50: „Ježíš (na kříži) vykřikl mocným hlasem.“ Vykřikl kvůli bolesti vlastní i druhých.

Když jsem byl ve vězení, slyšel jsem výkřiky z mučící komory, která byla blízko naší cely. Bylo to jakési pokračování Ježíšova výkřiku na kříži. Naše organizace se jmenuje Hlas mučedníků. Když nebudeme křičet my, tak kdo?

Vím, že takové psaní může poškodit finanční zájmy naší organizace. Občas dostáváme dopisy ve kterých stojí slova jako třeba: „Vaše komentáře mě připravují v noci o spánek. Prosím, přestaňte mi zasílat váš zpravodaj.“ My ale neusilujeme o něčí peníze. My jen naplňujeme své povolání být hlasem umlčené církve.

Stálo to však za to, slyšet naše bratry, jak naříkají, protože jsme současně slyšeli i jejich slova triumfu podobná těm, která věřící volali v prvním století.

Vypráví se, že když měl být apoštol Petr ukřižován, požádal aby ho pověsili hlavou dolů neboť se necítil hoden být ukřižován jako Ježíš. Na kříži dokázal ještě povzbuzovat svou ženu, která byla ukřižována poblíž. Prohlá-

sil také: „Svět je vzhůru nohama. Až nyní, když visím hlavou dolů a vydávám Pánu všechno, vidím jej správně.“

Petr žehnal Bohu, vzdával mu moc a slávu. Bůh nad ním tančil radostí. A Petr přijal svou věčnou odměnu.

FALEŠNÁ UČENÍ

V zemích dřívějšího východního bloku začalo působit více zahraničních kazatelů, než bylo potřeba. Kazatelé blahobytu a prosperity, kteří se předtím o trpící nezajímali a nijak jim nepomáhali, zde nyní vyučují, že trpět bylo špatné. „Je-li někdo křesťanem“ – prohlašují – „pak mu Bůh dává dobré zdraví, úspěch v podnikání a šťastný život.“ Škoda, kdyby Ježíš a jeho apoštolé znali a praktikovali toto učení, mohlo se vést dobře v tomto světě i jim.

Věřící z komunistických zemí, kteří trpěli v době totality, poslouchají učení o prosperitě s úžasem. Mnozí z nich, kteří měli všeho hojnost, přišli o všechno právě proto, že se stali křesťany. Komunisté zkonfiskovali jejich majetek. Byli docela zdraví, ale ve vězení, kam se kvůli víře dostali o toto zdraví přišli. Kristus jim nedal poklidné životy, ale těžké kříže.

BÝT BOHU VĚRNÝ I V NEJTĚŽŠÍCH CHVÍLÍCH

Rumunský křesťan L. Indreu byl odveden na vojnu, ale tam prožíval veliké a mučivé pochybnosti nad podepsáním vojenské přísahy komunistické armádě a státu, která by ho zavazovala bránit ateistický a diktátorský režim. Armáda byla navíc používána k utlačování vlastního obyvatelstva, podobně jako tomu bylo v SSSR nebo tomu je dodnes v Číně.

Měl před sebou volbu: buď dlouhé vězení a možná i smrt anebo zapřít svou víru.

Ve své knize *Život nebo víra*, popisuje temnou noc, kterou jeho osamocená duše procházela. Byl nejistý.

„Většina pastorů mi řekla, abych se bez-

a sociální struktury jako demokratické společnosti ještě dalších padesát let. Avšak má se za to, že Čína uplatňuje mnohem větší kontrolu než ji smlouva vymezila. Jako příklad se uvádí vládní nařízení č. 23, které má být uzákoněno do července tohoto roku.

Největší obtíže tohoto nařízení spočívají v tom, že jakákoli skupina v Hongkongu, která přijímá prostředky nebo je vedena skupinou v Číně již nezákonnou, má být zakázána i v Hongkongu. Navíc výhrady proti zavedení tohoto zákona lze pronášet pouze na uzavřených fórech a mezi samotnými členy ohrožených organizací.

Hongkongský biskup Joseph Zen však otevřeně hovoří proti tomuto připravovanému zákonu, jehož zavedení by znamenalo ztrátu svobody vyznání pro 347 000 katolíků žijících v Hongkongu. Římskokatolická církev je ve vnitrozemské Číně zakázána a existuje tam pouze jakási katolická organizace, která je ovšem více poslušná státu než Vatikánu. Zatímco se prozatím zmíněný zákon zaměřuje především na organizace v Hongkongu, které jsou kontrolovány organizacemi zapovězenými ve vnitrozemní Číně, je nepochybné, že čínská vláda bude v posledku usilovat o odstranění všech náboženských organizací, které se nechtějí státu podřízovat.

Modlete se za věřící v Hongkongu, aby pokračovali ve své službě i v těchto nejistých vyhlídkách do budoucnosti. Modlete se, aby čínská vláda ustoupila tlaku nevole nad zavedením tohoto zákona a upustila od něj. Modlete se za řadu čínských křesťanů, kteří jsou v této zemi ve vězení, aby zůstali své víře věrni.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,
20. února 2003

■ Indie

ÚTOK NA AMERICKÉHO MISIONÁŘE

V pondělí večer, 13. února tohoto roku byl americký misionář a několik indických křesťanů napadeno hinduistickými militanty, právě když se vraceli ze shromáždění ve vesnici poblíž města Trivandrum ve státě Kerala. Joseph Cooper, šestasedmdesátiletý misionář z New Castle v Pensylvánii, utrpěl na pravé dlani hluboké poranění mačetou a podobná zranění mačetou utrpěli také jeho druhové.

V interview pro humanitární organizaci *International Christian Concern*, uvedla Cooperova manželka, že její manžel indický pastor Benson Sam, jeho žena a děti byli obklíčeni hinduistickými militanty s obušky a mačetami. Cooper uvedl, že byl hlavním cílem útoku a u svých útočníků zaznamenal až nepříroze nou nenávisť. V okamžiku útoku začal Coopera ihned bránit svým tělem pastor Sam, a tak ho zachránil před zabitím. Naštěstí další křesťané, kteří byli poblíž, uslyšeli křik, přiběhli a útočníky zahnali. Podle BBC má policie podezření, že za útokem stojí členové fundamentalistické organizace Raštrija Swyamsevak Sangh (RSS). Tato organizace však odpovědnost za útok popírá.

Jedná se zřejmě o první útok proti zahraničním misionářům ve státě Kerala, ačkoli Cooperova žena uvedla, že někteří domorodí křesťané včetně pastora Sama mají podobné útoky za sebou. Cooperovi pracují jako misionáři v Indii již 25 let.

Paní Cooperová vyjádřila prosbu o přímělné modlitby za svého manžela, za celou křesťanskou komunitu v Indii a také za pastora Sama a jeho rodinu, kteří byli také cílem útoku. Také vyjádřila přání, aby byly

božným vláděcům podřídil. Věděl jsem to snad lépe než oni? Ostatně jsem měl opakovat jen krátkou formuli. Co kdybych ji řekl? Stejně všichni říkáme tolik věcí, kterým ve skutečnosti nevěříme. Je snad lepší odsoudit svým postojem vlastní ženu a děti k bídnému životu? Možná když se moje děti stanou mou vinou bezprizorními, půjdou po špatné cestě do pekla. Není připravení takového údělu ještě hořčejším hříchem než podepsání přísahy?“

V těchto pochybnostech se v slzách modlil k Bohu, ale nebe bylo jako ocel. V té chvíli si nedokázal vzpomenout na jakékoli Boží zaslíbení anebo si zazpívat nějakou duchovní píseň. Byl úplně sám.

Ale i když se Bůh tomuto člověku nezjevil, rozhodl se Indreu zůstat Bohu věrný i tak, a právě jako Ježíš na kříži, odevzdal svého ducha tomu, který ho opustil.

Odmítl podřídít se komunistům a žehnal tak Bohu a vzdal mu moc a slávu. Brzy nato byl zázračně osvobozen. Prošel velikou zkouškou. Nyní ví, že mu Bůh dal na oplátku sílu.

Naléháme na vás, abyste zůstali Bohu věrni za jakékoli situace a jakýchkoli okolností a dali mu tak příležitost, aby se nad vámi radoval a veselil.

Děkujeme vám za vaši věrnost.

V Kristu Váš

Richard Wurmbbrand

[Richard Wurmbbrand (1909–2001) – rumunský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou manželkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek byl původně publikován v americké verzi zpravodaje *Hlasu mučedníků* v srpnu 1991.]

Súdán

ZPRÁVA MISIJNÍHO TÝMU

Společný Misijní tým několika humanitárních organizací, který se vrátil z jihovýchodních súdánských oblastí Modrého a Horního Nilu, sledoval v navštívených oblastech poslední vývoj situace a pořádal také čtyřdenní konferenci pro súdánské křesťanské představiatele.

Zástupci Hlasu mučedníků a humanitárních organizací *Servant's Heart a Freedom Quest International* objevili jasné důkazy krutostí, včetně záměrného zabíjení malých dětí, páchaných vojáky súdánské muslimské vlády (SMA), a to v příkrém rozporu s úmluvou, která byla uzavřena v březnu minulého roku mezi SMA a Súdánským lidově osvobozeneckým hnutím (SLOH). V této dohodě se obě strany mimo jiné zavázaly ukončit útoky proti civilním cílům. Tým také zjistil, že vládní jednotky pokračují v porušování úmluvy příměří. Podle spolehlivých zdrojů dochází k soustředování velkých ofenzivních sil v oblasti Juba. Panují obavy, že se súdánská vláda chystá k velké ofenzívě v souvislosti s očekávanou americkou akcí proti Iráku, protože ta by dostatečně odpoutala pozornost mezinárodního společenství.

GOS a SLOH v současnosti jednají v Keni. Podle agentury Reuters bylo dosaženo pokroku v kontrole okupovaných oblastí a v otázce povolení vstupu mezinárodních pozorovatelů, kteří by měli zjišťovat dodržování úmluvy. Avšak vzhledem k minulým zkušenostem nelze podléhat jakémukoli optimismu, zejména na straně vládních vojsk.

Zástupci Hlasu mučedníků, vedené Glenem Pennerem z Kanady, také uspořádali čtyřdenní konferenci ve městě Yabus. Místní křesťanští představitelé z kmenů Mabaan a Uduk se shromáždili, aby vyslechli vyučování o práci s mladými křesťany. Súdánská církev nyní zakouší trvalý a významný růst ale většina církevních vedoucích má v této oblasti jen velmi malé biblické vzdělání. Vět-

opraveny agenturní zprávy tvrdící, že její manžel hovořil proti hinduismu. Paní Cooperová k tomu poznamenala: „Můj manžel se nikdy nepokoušel očerňovat jinou víru ani jiné přesvědčení. Pokoušel se pouze předložit Indům jako životní volbu cestu evangelia. V uplynulých letech se hinduističtí militanté pokoušeli zastavit šíření křesťanství mezi domorodými obyvatelstvem, a dokonce organizovali ceremoniály v nichž se lidé, kteří se pod nátlakem opět z křesťanství vrátili k hinduismu, okázale zříkali své víry.

– *International Christian Concern*, USA, 17. ledna 2003

■ Čína

TAJNÉ DOKUMENTY VLÁDY ODHALUJÍ SYSTEMATICKOU KAMPAŇ PROTI NEREGISTROVANÝM PROTESTANTSKÝM CÍRKVÍM

Hlas mučedníků získal nedávno vysoce utajované dokumenty dokazující, že čínská vláda vede trvalou a systematickou kampaň, zaměřenou na zničení neregistrovaných protestantských církví v provincii Che-pej. Tato nařízení, zřejmě první svého druhu, která kdy pronikla na veřejnost, jsou pracovní verzí plánu vypracovaného Úřadem veřejné bezpečnosti (ÚVB), určeného všem svým pracovištím v krajích, okresech a městech provincie Che-pej. Plán instruuje tyto úřady k zastavení „ilegálních protestantských aktivit“. Dokumenty popisují tento pracovní plán jako snahu „zabezpečit odpovídající společenské prostředí v rámci celoplošné akce, nařízené výborem komunistické strany před 16. celonárodním sjezdem komunistické strany“, který se konal v listopadu minulého roku. Podle zmíněného

tajného plánu měly být tyto ilegální protestantské církevní aktivity důsledně likvidovány od srpna do 20. října 2002 minulého roku.

Tato nařízení, datovaná 20. srpnem 2002, detailně popisují úsilí „zřídit tajnou složku“ k infiltrování neregistrovaných církevních skupin a získat tak důvěrné informace o ilegálních protestantských církevních aktivitách. Příslušným úřadům bylo nařizováno, aby „vytvořily úplné registry členů společenství, zjistily jejich vlivné členy a místa ilegálních setkávání“. Úřadům se dostalo vyčerpávajících instrukcí k jasnému rozlišení mezi legálními a ilegálními církevními aktivitami, aby byla celá akce jednoznačně namířena na zničení těch neregistrovaných věřících, „kteří jsou organizováni nezávislými misionáři, majícími styky s misijními organizacemi ze zámoří“.

Jeden oddíl tohoto pracovního plánu popisuje zřízení vládní složky pro vysílání kontrolorů k úřadům veřejné bezpečnosti ve všech krajích, okresech a městech, kteří by měli zjišťovat úroveň provedení těchto násilných nařízeních proti křesťanům, zahrnujícím pokutování, konfiskaci a zatýkání. Úřady byly instruovány, že mají konfiskovat „ilegální tiskoviny“ materiály užívané pro evangelizaci a „tvrdošíjní věřící, odmítající dobrovolně uposlechnout úřední nařízení, mají být posláni do vězení.“

„Tato nařízení jsou vyloženě zhoubná,“ uvedl mluvčí amerického Hlasu mučedníků Gary Lane. „Dokazují, že Úřad pro veřejnou bezpečnost vypracovává na provinční úrovni tajné plány jejichž cílem je zničení neregistrovaných protestantských společenství a tvrdé potrestání jejich představitelů.“

Tyto tajné dokumenty také nařizují všem venkovským policejním stanicím, aby posílily své pravidelné sledování neregistrovaných sborů a bránily jejich působení a činnosti.

šina sborů vlastní jen několik Biblí v domorodém jazyce. V současnosti existuje v jazycích kmenů Mabban a Uduk pouze Nová Závěť.

Hlas mučedníků ve spolupráci s organizací *Servant's Heart* již nyní připravuje na příští rok otevření dvouletého intenzivního biblického semináře v jazyce kmene Mabaan. Glenn Penner začal obstarávat potřebné materiály a překladatele. „Otevření tohoto kurzu je velmi naléhavé,“ poznamenává Penner. „Súdánští věřící ho již velmi netrpělivě očekávají. Prosíme, pamatujte na křesťany v Súdánu. Oblast, ve které žijí lidé z kmenů Mabaan a Uduk, leží na frontové linii, kde se příští měsíc očekává ofenzíva GOS.“

Hlas mučedníků, Kanada, 5. února 2003

Súdánští Nuerové vykládají zásilku základních životních potřeb, letecky dopravených zástupci Hlasu mučedníků přímo do oblasti ropných polí v severní části horního toku Nilu.

Vietnam

**VLÁDA POVOLILA OTEVŘENÍ
PROTESTANTSKÉHO BIBLICKÉHO
SEMINÁŘE.**

Ho Či Minovo Město, Vietnam: Dvacet sedm let po násilném uzavření teologického semináře Nha Trang vydaly 3. února vietnamské úřady Evangelikální církvi Vietnamu (ECVN) povolení k otevření semináře pro

Hlas mučedníků pomáhá již po mnoho let ilegálním křesťanům ve Vietnamu. V posledních letech se jeho práce zaměřila především na horský kmen Hmong. Hlas mučedníků vydal první kompletní Bibli v jazyce tohoto kmene. Jeden z kmenových pastorů o svém lidu řekl: „Lid našeho kmene z velké části věří, že na věčnosti budou ztraceni. Naše kultura nenabízí jakoukoli cestu spásy, jakoukoli cestu do nebe. Můj lid žije ve stále se opakujícím strachu z „duchů“ svých předků, které se snaží usmířit zvířecími obětmi. Hmongové mají jen nepatrnou nebo spíše žádnou naději. A proto když jim přinášíme spásnou zvěst o Ježíši Kristu, jsme většinou dobře přijímáni.“

Naše organizace také organizuje mezi podzemními křesťany kmene Hmong biblické semináře pro kmenové cestující evangelisty. Na obrázku můžete vidět záběr z jednoho takového semináře.

vyučování církevních pracovníků. Ačkoli někteří vidí v této skutečnosti nadějně znamení, většina vietnamských protestantských představitelů na to pohlíží jen jako na velmi nepatrný krok pro nastolení skutečné náboženské svobody v této zemi.

ECVN představuje více než polovinu z 1,2 milionů vietnamských protestantů, kterým se v dubnu 2001 po 27 letech ilegality dostalo oficiálního statutu.

Avšak na stovky tisíců křesťanů z menších církví, které historicky souvisejí s ECVN, vláda stále ještě pohlíží jako na „ilegální“ věřící. Více než 400 sborů v provincii Dak Lak bylo na podzim 2002 násilně rozpuštěno.

Dlouho odkládané povolení bylo vydáno s těmito podmínkami: V semináři bude smět studovat pouze 50 studentů mužského pohlá-

V dokumentech se také píše, že budou odměněny všechny úřady, které budou toto nařízení důsledně plnit.

„Naléháme na všechny křesťany, aby se modlili za pronásledované bratry a sestry v Číně, kteří trpí extrémním tlakem tohoto policejního státu,“ uvedl Lane. „Rovněž žádáme všechny Američany, aby kontaktovali své poslance v kongresu a touto cestou byla čínské vládě předána stížnost proti jejímu systematické pronásledování neregistrovaných věřících.“

– *Hlas mučedníků, USA*,
5. února 2003

■ Severní Irák

ZASTŘELENÍ KŘESŤANA

Ziwar Muhammad Isma'il, křesťanský konvertita pocházející z muslimského prostředí, byl 17. února zastřelen kvůli své víře ve městě Zachó v kurdské správní oblasti na severu Iráku. Pachatelem tohoto násilného činu je muslim Abd al-Karim Abd al-Salam, který policii řekl, že čin spáchal na rozkaz proroka Mohameda, který se mu zjevil ve snu.

Ziwar konvertoval ke křesťanství před sedmi lety. Narozdíl od mnoha dalších konvertitů z islámu o své křesťanské víře otevřeně hovořil. Výsledkem byly hrozby příbuzných a dalších muslimů a byl rovněž dvakrát zatčen, ale záhy opět propuštěn. Ziwar po sobě zanechal vdovu s pěti dětmi.

Modlete se za útěchu, ochranu a pomoc pro Ziwarovu ženu i jeho děti. Proste, aby jim byl Pán v jejich zármutku nablízku.

Modlete se i za pachatele tohoto násilí, aby k němu promluvil skutečný Bůh a zjevil mu cestu pravdy a lásky.

– *The Barnabas Fund, Velká Británie*, 28. února 2003

■ Uzbekistán

VÝMLUVA PRO UZAVŘENÍ KOSTELA

Misijní organizace *Jubilee Campaign* nedávno obdržela zprávu o vzrůstající diskriminaci a perzekuci křesťanů v Uzbekistánu. Navzdory oficiální registraci sboru „Generace víry“ (Assembly of God) v městě Čirčik byl vydán úřední příkaz uzavřít tento sbor k 4. únoru tohoto roku. Sbor byl registrován v roce 1993 a pak v roce 1998 přinucen k opětovné registraci na základě nového zákona. Úřad spravedlnosti taškentského regionu, podléhající ministerstvu spravedlnosti, poslal v únoru tohoto roku sboru dopis, ve kterém mu přikazuje, aby ukončil svá shromáždění a jakékoli další aktivity. Jako důvod je v dopise uvedeno, že jejich registrace neproběhla správným způsobem.

Uzbecké autority vyvíjejí trvalý tlak zaměřený na zamezení kázání a církevního zpěvu v uzbeckém jazyce a udušení evangelizace mezi převážně muslimským obyvatelstvem této země. Například, úřady na zmíněný sbor v Čirčiku a podobný sbor v Taškentu útočily, aby přestaly se shromážděními, protože se při nich káže a zpívá v uzbeckém jazyce. Jistý uzbecký úředník z úřadu spravedlnosti pro taškentskou oblast dokonce poznamenal: „Hledáme nějakou záminku, abychom tyto sbory zavřeli.“

V jiném případě ze 16. prosince minulého roku si čtyři křesťané v městě Mujnak četli společně Bibli, když do tohoto nepatrného shromáždění vtrhli policisté, začali je bít a dva z nich odvezli na policejní stanici, kde je drželi pět dní.

Jubilee Campaign naléhá na uzbeckou vládu, aby ukončila tyto represe proti křesťanům. Jeden z čelných představitelů této organizace, Wilfred Wong, uvádí: „Je odstra-

ví. Církví vybraní aspiranti na studium budou dále potřebovat souhlas úřadů. ECVN doufá, že k oficiálnímu otevření semináře dojde ještě v únoru.

Zatímco vietnamské úřady budou tento nepatrný ústupek označovat za důkaz náboženské svobody, vietnamští protestanté v tom vidí jen jistý začátek procesu.

Stovky vietnamských protestantských kongregací, vytvořených v posledních desetiletích, se úspěšně rozvinuly a vytvořily dobré podmínky pro zázemí biblického vyučování svých budoucích pastorů a sborových pracovníků. Tento stav snad bude pokračovat i při existenci tohoto církevního experimentu s oficiálním seminářem, na který bude samozřejmě upnut ostrý zrak komunistického úřadu pro náboženské záležitosti.

Jediný vládou povolený seminář pro církevní představitele existoval od roku 1976 v Hanoji, kde byla otevřena jedna třída pro 15 studentů. Doposud vláda stále ještě nepovolila ustanovení některých absolventů tohoto semináře do církevních úřadů.
Compass Direct, USA, únor 2003

Severní Korea

SLUŽBA NA HRANICÍCH ZLA

Poté, co severokorejské děti zazpívaly chválu svému vůdci, vstoupili Američané, aby se s nimi setkali. Děti byli vůči jejich přátelskému přístupu značně chladné a některé se doslova třáslы strachy. Později se Američané dověděli příčinu takového chování: Severokorejci jsou vyučováni, že Američané jedí malé děti.

Severokorejskému státu se nedávno dostalo větší pozornosti ve světových médiích, když Kim Jong Il chrлил vůči USA ty nejhorší věci a vyjádřil přání vlastnit nukleární zbraně. Co však média jako obvykle zapomněla ve svých komentářích zmínit, bylo postavení křesťanů v této zemi.

Přátelé Hlasu mučedníků, kteří aktivně

pracují se severokorejskými věřícími, by mohli vyprávět děsivé horory o utlačování tamních křesťanů. Nedávno byla v Severní Číně zadržena skupina 24 mladých Severokorejců. Číňané je vrátili zpět severokorejským úřadům, ty je poslaly do vězení Yao Min v provincii Pchjongan Pukto, kde byli všichni podrobeni vyšetřování.

Během výslechů se jeden z mladíků zmínil, že v době, kdy se ukrývali v Číně, studovala skupina Bibli. Okamžitě se tón severokorejských vojáků změnil a jejich další otázky se týkaly především náboženských aktivit zadržovaných. Brzy nato bylo 20 ze 24 uprchlíků hromadně popraveno.

Severokorejské rozhlasové vysílání trvale varuje obyvatelstvo před křesťanským učením. „Nevěřte křesťanům,“ volají hlasy z rádia. „Vyučují, že byste měli ‚nastavit druhou tvář‘. Snaží se, aby naši lidé byli změkčilí a pak na naši vlast zaútočí. Nevěřte jim!“

Navzdory těmto varováním, utíkají Severokorejští občané do Číny a pátrají po domácích křesťanských církvích neboť vědí, že se jim tam dostane pomoci. Představitelé domácích církví v severní Číně podstupují velké riziko, když pomáhají těmto uprchlíkům. I když jim kvůli tomu hrozí věznění, prokazují severokorejským utečencům křesťanskou lásku a solidaritu.

Hlas mučedníků se snaží v tomto regionu působit a podporovat uprchlíky ze Severní Koreje i jejich čínské hostitele. Během uplynulých dvou let jsme do 35 různých příhraničních oblastí severní Číny dodali 8000 zvláštních balíčků, z nichž každý obsahuje teplé oblečení, šicí potřeby, křesťanskou literaturu v korejštině, vhodné trvanlivé potraviny a další věci. Je to ovšem velice nebezpečná práce. Čínská policie pořádá nájezdy, při kterých námi dodanou literaturu konfiskuje a křesťany nepřetržitě zastrahuje, aby korejské křesťany nepodporovali.

Mnozí, kteří překročí čínskou hranici a setkají se v čínských církvích s Ježíšem, se vracejí nazpět do své vlasti, aby se tam o svou víru podělili se svými nejbližšími. Naši pra-

šující, že křesťané v Uzbekistánu nemohou studovat Bibli, aniž by byli kvůli tomu v nebezpečí zatčení a uvěznění. Uzbekistán má za sebou dlouhou historii diskriminace a perzekuce křesťanské menšiny, ačkoli se v minulých letech uzbecké úřady pokoušely před mezinárodním společenstvím předstírat, že mají vlídnější tvář, je očividné, že protikřesťanské tažení v této zemi stále existuje.

– *Jubilee Campaign*,
Velká Británie, 5. března 2003

■ Jordánsko

SOUD NAŘĪDIL UVĚZNĚNÍ KŘESŤANSKÉ MATKY

ISTANBUL: Soud v severním Jordánsku vyměřil křesťanské vdově trest odnětí svobody v délce 30 dní, pokud se odmítne vzdát svých dvou nezletilých dětí, aby mohly být vychovávány jako muslimové.

Siham Qandah obdržela před čtyřmi dny ve svém domě telefonát, že irbidský soud první instance 16. ledna vydal příkaz k jejímu zatčení. Telefonující muž ji upozornil, že pokud se bezodkladně nevzdá své dcery Rawan a syna Fadiho a nepředá je soudem stanovenému muslimskému opatrovníkovi, bude zatčena a poslána do vězení. Qandah byla nařizování soudy šokována, neboť jí vysoce postavení představitelé v Ammánu před třemi měsíci ujistili, že se zcela jistě najde nějaké řešení, aby si své děti (vychovávané v křesťanské víře) mohla ponechat.

„V říjnu řekli Siham, aby se vrátila domů, znovu poslala děti do školy a neměla obavy, protože jí nikdo nebude smět nic udělat,“ komentovala situaci blízká přítelkyně.

Qandah a její děti se však v Husn opět necítí v bezpečí. Týden před koncem zimních prázdnin se Rawan a Fadi stěhují „z jednoho domu do

druhého,“ sdělil dnes blízký příbuzný agentuře *Compass*. „Až tento týden skončí, bylo by pro ně velmi nebezpečné zůstat doma. A když policisté najdou jejich matku, mohou ji poslat do vězení.“

Jakmile právní zástupce Qandah před třemi dny obdržel kopii zatýkače, podal žádost o dočasné pozastavení jeho platnosti. Soud v Irbidu dosud nevydal k jeho žádosti žádné rozhodnutí, nicméně očekává se, že tak učiní začátkem příštího týdne. Qandah se však dozvěděla, že dokud soud nevydá oficiální odpověď, nemůže být zatčena.

„Ale i kdyby soudce žádost přijal,“ řekl jeden z bratrů Qandah agentuře *Compass*, „odloží to celé jen o jeden týden, přinejlepším o dva. A nevíme, co se stane potom.“

„Odvolání je jenom snahou získat čas,“ souhlasil přítel z Ammánu. „Nevidím žádnou naději.“

Po čtyřech letech trvání právního sporu jordánský Nejvyšší soud loni v únoru vydal definitivní rozhodnutí, že se Qandah musí svých dětí vzdát. Příslušné jordánské orgány však soudní rozhodnutí zatím nerealizovaly, zjevně kvůli informování o případu v mezinárodním tisku a žádostem o vyřešení případu směřovaným jordánské královské rodině.

Qandah je nejmladší z 10 dětí. Dvě sestry žijí v Kanadě, jeden z bratrů slouží v USA jako pastor Nazarenského sboru v Illinois. Právě tento bratr nabídl Qandah krytí veškerých výdajů pro ni a pro děti, pokud získají možnost opustit Jordánsko. Děti Qandah jsou však na základě soudního rozhodnutí uvedeny na černé listině a tak je jim zakázáno Jordánsko opustit, přestože sama Qandah tuto možnost má. Navíc vlády západních zemí se zatím obávají potencionálních diplomatických problémů s Jordánskem, pokud by Qandah a dětem nabídly vízum.

covníci se často s těmito nově obrácenými rozloučí, aby se s nimi již nikdy nesetkali. Někteří z nich jsou na severokorejské hranici chyceni a zabiti. Jiným se podaří bezpečný návrat domů a často dokáží založit malou podzemní církev. Ale ať již jsou zabiti nebo přežijí, Boží slovo není spoutáno. S našimi novými bratry a sestrami se setkáme opět v nebi.

Modlete se za naši práci v Severní Koreji a modlete se také za křesťany, kteří jsou vězněni v severokorejských pracovních táborech. Proste, aby další přišli ke Kristu.

– *Hlas mučedníků, USA, březen 2003*

Satelitní fotografický záběr severokorejského pracovního tábora č. 22 u města Haengyong na severovýchodě země.

Nigérie

NÁBOŽENSKÉ NEPOKOJE

Sedmnáct křesťanů z různých církví v městě Aba (jižní nigerijský stát Abia) bylo koncem ledna tohoto roku zatčeno za útok na muslimy. Podle zdrojů však šlo o reakci na nepřetržité útoky muslimských extrémistů proti křesťanům v severní Nigérii.

Policie státu Abia uvedla, že ústřední mešita a několik muslimských společností bylo

poškozeno při útocích z 18. a 19. ledna. Jedna z obětí, Ahdi Idi Ningi, pro agenturu *Compass* uvedl, že 20 muslimů bylo zraněno a jsou v současnosti ošetřováni ve třech městských nemocnicích. „Stovky našich lidí uprchly do policejních budov,“ prohlásil Ningi. „Nalezli útočiště na policejním ústředí. Je mezi nimi řada žen a dětí.“

Avšak hlavní policejní komisař státu Abia Olusegun Efunfayo sdělil agentuře *Compass*, že oblast osobně navštívil a situaci nevidí vůbec vážnou a je přesvědčen, že ji má policie zcela pod kontrolou.

Jak muslimové tak křesťané se obávají stále rostoucích náboženských nepokojů, ke kterým dochází po celé Nigérii. Senátor Adolphus Wabara, člen nigerijského Národního shromáždění apeluje na Nigerijskou vládu, aby se snažila nalézt řešení těchto náboženských konfliktů v zemi. Alhaji Tanko Bello, vůdce muslimské komunity v Aba, uvedl, že útoky proti křesťanům v severní Nigérii nikdy nepodporoval. Dokonce káral členy své vlastní komunity, že tyto konflikty vyvolávají.

Střety, ke kterým došlo 11. ledna mezi muslimy a křesťany v nigerijském státě Plateau, skončily smrtí dvou muslimů a jednoho křesťana. Joel Nimfa, křesťanský představitel kanamské komunity byl zavražděn na své zemědělské usedlosti, když muslimští bandité zaútočili na farmu i další křesťanské obyvatele. Podle policejní zprávy byli dva muslimové zabiti, když vedli útok proti křesťanské vesnici.

Konflikty mezi muslimy a křesťany vzplály ve státě Plateau v září 2001 v hlavním městě Jos. Napětí pak sílilo po celý rok 2002. Obě strany již z těchto nepokojů vykazují stále větší frustraci.

Křesťanští představitelé státu Kaduna na severu země vznesli kvůli posledním listopadovým nepokojům žalobu proti nigerijské vládě, vládě státu Kaduna a nigerijskému deníku *ThisDay*. Podle těchto představitelů byla tato krize, při níž přišlo o život asi 1 000 lidí a na 150 kostelů bylo zničeno, vyvolána článkem jmenovaného deníku.

S ohledem na rostoucí počet diplomatických žádostí o vyřešení případu směřovaných do tohoto umírněného arabského státu, sleduje poslední vývoj bedlivě také princ Hasan, bratr posledního krále Husajna. 14. listopadu údajně krátce hovořil o právním dilematu mladé vdovy s jordánským králem Abdulahem II. Podle jednoho z poradců prince Hasana, který případ monitoruje, však vládní úředníci nemohou brát rozhodnutí Nejvyššího soudu (který je podle ústavy nezávislý) na lehkou váhu. „Snažíme se nicméně udělat vše, co je v našich silách, abychom záležitost protahovali, dokud nenalezneme řešení,“ sdělil poradce agentuře *Compass*.

„Má strach. Ví, že má strach. Ale doufám – doufám – že se nic nestane,“ dodal.

Neustále protahovaný soudní spor o opatrovnictví dětí je založen na jediném „důkazu“ v podobě vysoce sporného dokumentu, podle kterého se křesťanský manžel Qandah několik let před svou smrtí tajně obrátil k islámu. Podle jordánského práva by se tím automaticky staly muslimy i jeho nezletilé děti.

Qandah však zjistila, že podobné tvrzení je absurdní, neboť takzvaný „konverzní“ certifikát byl sepsán a podepsán dvěma muslimskými svědky a jako manželův podpis obsahuje pouze načmárané „X“. Dokument však není možné právně napadnout, neboť byl ověřen islámským soudem. Jako křesťanka nemůže Qandah využít dědická práva svých dětí, proto byla donucena nalézt muslima, který by byl oficiálně ustanoven jejich opatrovníkem.

Proto vyhledala již dávno odcizeného bratra, který se k islámu obrátil jako teenager a dnes je vedoucím modliteb v mešitě. S opatrovnictvím souhlasil, ale když se později dozvěděl, že se děti ve škole zapsaly na hodiny křesťanského nábožen-

ství a začaly být aktivní v místním baptistickém sboru, začal mít námitky. V květnu 1998 byl na jeho žádost zahájen občanský soudní proces, ve kterém žádá o přidělení dětí k opatrovnictví, aby je vychovával v duchu islámu.

„Navzdory tomu všemu Pán vložil do jejího srdce pokoj,“ uvedl dnes jeden z přátel Qandah. „Ale už je z toho všeho unavená. Dobře ví, že i kdyby se jí nějakým způsobem podařilo vyhrát spor s bratrem, pořád půjde po ní, až do posledního dne svého života.“

– *Compass Direct*, USA,
24. prosince 2003

■ Jemen

VRAŽDA TŘI ZAMĚSTNANCŮ BAPTISTICKÉ NEMOCNICE

ISTANBUL: Osamělý jemenský střelec dnes ráno zabil tři americké zaměstnance baptistické nemocnice ve městě Jibla v jižním Jemenu. Další muž byl při útoku v prostorách nemocnice vážně zraněn.

Tři zaměstnanci při útoku zemřeli na místě – správce nemocnice William E. Koehn (60), porodní lékařka Dr. Marta C. Myersová (57) a nákupčí Kathleen A. Garietová (53). Koehn a Myersová v misijní nemocnici Jižních baptistů sloužili nejméně 24 let, Garietová 10 let.

K útoku došlo v půl deváté ráno, na začátku pracovního dne. Ozbrojený útočník bez varování vtrhl do místnosti, kde byli tři Američané právě pohromadě, a všechny je střelil do hlavy. Potom běžel do lékárny, kde srazil lékárníka Donalda Caswella (49) a střelil ho dvakrát do břicha. Caswell se podrobil operaci, při které mu byly obě kulky vyjmuty. Jeho zdravotní stav je podle zpráv

Dr. Joseph Danlami Bagobiri, katolický biskup a předseda kapituly Křesťanské asociace státu Kaduna (KAK), prohlásil, že jeho organizace bude požadovat od státu a deníku *ThisDay* náhradu za škodu vzniklou při těchto útocích. Biskup Bagobiri k tomu poznamenává: „I když bedlivě sledujeme tento případ, měli bychom všechny oběti poručit Bohu, neboť odplata patří jemu. Jsme si rovněž vědomi, že žádná peněžní částka nedokáže vyplatit jediný lidský život a proto žádáme kompenzaci nikoli za lidské životy, ale za zničené kostely.“

Biskup také apeluje na všechny křesťany severní Nigerie, aby nedovolili skutkům zla nadále šířit se, a nedovolili, aby jejich víra kvůli tomu ochabla.“

Guvernér státu Kaduna apeloval na federální vládu, aby přijala potřebná opatření proti vně náboženského fundamentalismu. „Národ sedí na náboženské časované bombě, která může každou chvíli explodovat a přinést zničující následky,“ prohlásil guvernér Alhaji Ahmed Makarfi 18. ledna.

Stát Kaduna je centrem náboženského fundamentalismu v Nigerii.

Chodíme na kazatelny a řečniště jak v církvích, tak v mešitách a ve jménu svého Stvořivého,

Vypálený a zničený křesťanský kostel, který se nacházel v převážně muslimské čtvrti správního střediska Jos ve státě Plateau, Nigerie. Muslimští radikálové systematicky útočí zejména na pastory místních sborů, kteří se nejčastěji stávají terčem násilných útoků.

tele promlouváme slova, která mohou rozpoutávat v této zemi násilí. Zapomínáme, že budeme skládat účty všemohoucímu Alláhovi za všechny své činy," prohlásil Makarfi.
– *Compass Direct*, USA, 7. února 2003

Indonésie

TĚŽKOSTI NAPŘÍČ CELÝM SOUOSTROVÍM

Náboženské napětí doutná napříč celým indonéským souostrovím. Na Moluckých ostrovech byli za provokativní aktivity vyhoštěni a deportováni čtyři pákistánští křesťané. Pronášeli kázání, která policie označila za potenciální zdroj opětného roznícení náboženského konfliktu.

Ve střední Sulawesi (ostrov Celebes) zůstává ve vazbě v městě Palu pastor Renaldy Damanik, který o Vánocích přežil ve vězení atentátní útok. Jeho zdraví se vážně zhoršilo v důsledku nemoci jater a hepatitidy B. Damanik byl přijat do nemocnice Armády spásy, ale podle soudního rozhodnutí musel být přemístěn do Veřejné nemocnice UNDATA v Palu. Obžaloba z ilegálního držení zbraní, která by proti němu vznesená, byla natolik chabá, že Damanik byl dodatečně obviněn z roznecování náboženského násilí. Jedná se o poněkud chatrnou obžalobu proti člověku, který je znám coby signatář tzv. Malinského mírového ujednání, křesťanský představitel, ředitel Krizového centra pro církve ve Střední Sulawesi, humanitární aktivista a horlivý zastánce odzbrojení a mírového řešení. Sám proti žalobám protestuje bojkotováním svého soudního procesu.

Nová Guinea je místem počínajícího konfliktu. Policie v městě Sorong nedávno zatkla pákistánského islamistu za držení 12 ručně vyrobených bomb, 1650 oštěpů a několik stovek praků. Velké množství militantů organizace Laskar džihád je cvičeno indonéskou armádou v táborech při severní hranici. Přesídlenci z Jávy nyní formují muslimské většiny v několika papuánských městech a své

stabilizovaný a očekává se, že se ze zranění zotaví.

Podle zpráv agentury Associated Press útočník propašoval přes ochranku poloautomatickou zbraň – zabíjel si ji pod paži tak, že připomínala malé dítě. Údajně se dostal přes bránu (podle agentury Agence France Press, AFP) se slovy, že jde „navštívit nemocného příbuzného“. Podle jemenské zpravodajské agentury Saba zaměstnanci ministerstva vnitra identifikovali útočníka jako Abeda Abdula Razaka Kamela. Střelcem, který se v nemocnici dobrovolně vzdal pracovníkům ochranky a byl zatčen, je údajně třicetiletý student univerzity Al-Iman, která je známá jako centrum islámských militantů.

Místní bezpečnostní zdroje dnes poskytly sdělovacím prostředkům informaci, že jim Kamel řekl, že postřílel zaměstnance nemocnice, aby „očistil své náboženství a přiblížil se k Alláhovi“. Údajně se přiznal k členství ve skupině islámského džihádu a k absolvování výcviku v Afghánistánu. Jistý jemenský představitel agentury Reuters řekl, že Kamel „prohlásil, že Američany zastřelil, protože kázali křesťanství v muslimské zemi“.

Po Koehnovi z Arlingtonu (Texas) zůstala manželka Marty a dvě dospělé dcery, Janelda a Samantha. Dr. Myersová z Montgomery (Alabama) a Kathleen Garietová z Wawatosa (Wisconsin) byly svobodné.

Caswell a jeho manželka Teresa mají tři děti: dospělého syna Jasona a dva mladší chlapce, Thomase a Caleba.

Nemocnice v Jibla s 80 lůžky byla založena v roce 1965 Misijním výborem Konvence Jižních baptistů (IMB) a každý rok ošetřuje 40 000 pacientů. Nachází se v hornaté provincii Ibb, přibližně 160 kilometrů jižně od hlavního města San'á. Zařízení funguje ve spolupráci s ministerstvem zdravotnictví na základě

smlouvy s jemenskou vládou. Koncem letošního roku měly být administrativní a finanční záležitosti spojené s provozem nemocnice předány jemenské charitativní organizaci Lidová charitativní společnost. Zahraniční lékaři IMB a další zdravotnický personál měli nadále jen pomáhat se složitějšími operacemi a spolupracovat na rozsáhlejších zdravotnických projektech.

Podle Julie Thomové, která dříve sloužila v nemocnici v Jibla a nyní pracuje ve společnosti International Community Services v San'á, byla střelba „ojedinělým“ incidentem, který pravděpodobně souvisel s dlouhodobou přípravou předání americké nemocnice pod jemenskou správu. „Byl to projev odporu proti tomuto rozhodnutí,“ uvedla Thomová pro CNN.

„Načasování nebylo náhodné,“ řekl dnes zahraniční pracovník v San'á agentuře *Compass*, „protože klíče od nemocnice měly být předány dnes ráno!“

Podle Larryho Coxeho, mluvčího ústředí IMB v Richmondu (Virginia), Rada dosud nepřijala žádné rozhodnutí ohledně přemístění dalších Američanů pracujících v nemocnici. „Jednotlivé případy budou řešeny individuálně,“ sdělil jeden z jeho kolegů agentuře *Compass*, „a to až po konzultaci se zástupci jemenského a amerického velvyslanectví“.

Jen několik hodin po tragédii většina amerického personálu v Jible vyjádřila své odhodlání zůstat, navzdory riziku. „Nemůžeme nějakému pistolníkovi dovolit, abychom kvůli němu měli obavu dělat, co po nás Bůh žádá,“ uvedl dnes zaměstnanec IMB v nemocnici v Jibla pro agenturu Baptist Press. „Prosíme o modlitby, aby ukončené životy nebyly nesmyslnou ztrátou, ale aby Bůh na tomto místě dokončil svůj plán a aby byl oslaven.“

– *Compass Direct*, USA,
30. prosince 2002

stoupence cvičí v takových aktivitách, jako je džihád, pronášení provokativních kázání, promítání demonstrativních videokazet, šíření islámské literatury mezi obyvatelstvem. Indonéská vláda vydala nařízení, podle kterého bude kvůli násilí Nová Guinea rozdělena na tři provincie. Církevní představitelé jsou silně proti tomuto výnosu, neboť oslabuje autonomii Papuánců a křesťanskou většinu staví na okraj společnosti, protože křesťané budou převážně obývat jednu z těchto provincií.

Jako vrchol všeho vydala indonéská armáda „návrh vojenského zákona“, který byl předán parlamentu. Ten požaduje pro armádu zvýšení pravomoci a samostatnosti, aby v případě zájmu bezpečnosti a obrany nemusela armáda své akce nejdříve konzultovat s prezidentem a rovněž aby mohla obyvatelstvo potřebným způsobem v zájmu bezpečnosti „separovat“. Takto by mohla armáda z bezpečnostních důvodů zavést separaci obyvatelstva ve střední Sulawesi, na Moluckých ostrovech a na Nové Guineji a vyslat tam své jednotky. Mezi zastánci tohoto zákona jsou velmi vlivné osoby.

Pamatujte ve svých modlitbách na Indonésii, aby selhaly plány islámských militantů a aby návrh zmíněného zákona dávající nové pravomoc armádě nenašel v parlamentu potřebnou podporu. Modlete se za ohrožené křesťany a spravedlivé vyřešení případu pastora Damanika.

– *The Religious Media Agency*,
Austrálie, 5. března 2003

Nyní nám můžete také psát na naši
e-mailovou adresu:

ppc-sf@cmail.cz

Další informace v angličtině lze najít
na internetových adresách:

www.persecution.com

www.persecution.org

Zločin strachu

Existuje strach, který může způsobit, že někteří křesťané v našem okolí se stanou Jidáši.

Zjevení 21,8 vypočítává osm kategorií lidí, kteří najdou svůj díl v jezeře, kde hoří oheň a síra. Prvními na tomto seznamu nejsou nevěřící nebo vrazi, jak bychom asi čekali, ale bázliví.

Strach je tak lidský. Petr propadl strachu v Getsemanské zahradě. My všichni mu propadáme a přitom se strach Bohu protiví více než řada vážných urážek. Zdá se, že máme před sebou mnoho bojů, dokonce ve věčném životě. Boží vesmír je nesmírný a odvaha bude jednou z nejdůležitějších kritérií výběru.

Křesťan není nikdy agresorem, pouze s jednou výjimkou – jde vytrvale ďáblu po krku. Křesťan může o sobě říci to, co král Karel Francouzský řekl v Shakespearově „Jindřichu VI. “. „Jemu odpouštím svou smrt, že zabije mě, když uvidí, že vzdávám jedinou šlépěj, jedinou píď. Mé paže budou raději společně se zuby strhávat hradby, než bych opustil to obležení.“

Jsmo Ježíšovy ovce. Ovce neutíkají před vlkem. Nemohou se samy bránit, ale svědčí o svém Stvořiteli tím, že pokojně přijímají smrt, aniž by se obořily na své nepřátele.

Boží děti mohou být upáleny na hranici, ale nemohou být přinuceny vzdát se. Jsme určeni být metlou démonů.

Když Jindřich VI. řekl: „Ze všech základních vášní je strach tou nejprokletější,“ pak vyjádřil biblickou pravdu.

Z knihy Richarda Wurmbanda *100 Prison Meditations*.

■ Nepál

UZDRAVENÍ DUŠEVNĚ CHORÉHO ČLOVĚKA PŘIVEDLO 40 VESNIČANŮ KE KRISTU

Domorodí nepálští misionáři poslali zprávu, podle které byl během jejich služby uzdraven choromyslný člověk. Jeho zázračné uzdravení okamžitě způsobilo v jeho okolí velké duchovní hledání.

Jistý misionář ve střední oblasti Nepálu šel na svou obvyklou pěší misijní cestu po okolních vesnicích. Když měl za sebou již 12 kilometrů chůze, setkal se s člověkem jménem Bahadur, který byl v okolí známý jako choromyslný člověk. Misionář se za něho modlil a Bahadur se zázračně uzdravil. Když lidé v okolí uviděli v jeho životě tak pronikavou změnu, ptali se, co je to za člověka, který ho uzdravil.“

Misionář jim řekl, že to byl sice on, kdo se za něho modlil, ale uzdravil ho Ježíš. Nyní již asi 40 lidí z okolí se rozhodlo následovat Krista.

Na jiném místě zase byla tímto nepálským bratrem podobně uzdravena posedlá žena, která musela být často svázána. Po jejím uzdravení uvěřil také její manžel, a nyní slouží k víře druhým. V této oblasti nyní uvěřilo tolik lidí, že již potřebují postavit vlastní kostel.

Nepatrná část pozemku, kde se títo věřící rozhodli kostel postavit, však prohlásil jeden ze sousedů za svůj a podal na církev žalobu u soudu. Pamatujte na tyto horlivé, právě uvěřivší křesťany v Nepálu, kteří se ve svém okolí setkávají s mnohými těžkostmi.

– *Christian Aid*, 6. března 2003

H L A S MUČEDNÍKŮ

vychází pětkrát do roka.
V prosinci vychází dvojčíslo.

Bulletin vydává občanské sdružení
Pomoc pronásledované církvi.
K hlavním cílům tohoto sdružení patří:
a) poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům
b) informovat veřejnost o pronásledování křesťanů
c) podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících

Občanské sdružení úzce spolupracuje s celosvětovou misijní organizací *International Christian Association*.

PĚT HLAVNÍCH ZÁSAD

této misie je založeno
na Epištole Židům 13,3

1. Poskytovat (v příslušném jazyce) Bible, křesťanskou literaturu a vysílat křesťanské rozhlasové programy do zemí a oblastí, kde jsou křesťané pronásledováni.
2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.
3. Organizovat podpůrné projekty na pomoc věřícím, aby v zemích, kde byli pronásledováni komunistickým režimem mohli obnovit svá vyznání i civilní životy.
4. Získat pro Krista ty, kteří vzdorují evangeliu.
5. Informovat svět o krutostech páchaných na křesťanech.

Tento bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

Hlas mučedníků

pošt. př. 21

377 01 Jindřichův Hradec

Dobrovolné příspěvky je možno zasílat na účet:

Pomoc pronásledované církvi

ČSOB Jindřichův Hradec

č. ú.: 131257607/0300

konstatní symbol: 379

Pláč pro křesťany na Středním východě

Jedním z tragických důsledků války na Středním východě a především války s Irákem, bude nesmírná devastace křesťanské misie nejen na Středním východě, ale v celém muslimském světě. Pocity a dojmy jsou naneštěstí často silnější než realita, a tak muslimové na celém světě mohou válku s Irákem opravdu chápat jako válku křesťanů a muslimů, což nesmírně komplikuje situaci a svědectví křesťanů, kteří jsou už mnoho let na Středním východě v menšině.

Mnohé nešťastné zapálené výroky představitelů baptistů i ostatních evangelikálů, namířené proti islámu a podporující válku s Irákem, způsobily nepopsatelné utrpení našich lidí. Vedoucí představitelé našich baptistů se dostali do defenzivy, protože musí vysvětlovat státním úředníkům, co jsou baptisté a oč usilují.

Baptisté, spojte se s ostatními křesťany na celém světě a postavte se proti válce. Jsme přece služebníky Krista, Knížete pokoje, který nás povolal, abychom působili pokoj a mír. Prvotní povinností následovníků Ježíše Krista není pozvednout meč, ale vztyčit kříž. Nesmíme zapomenout, že Ježíš Petrovi řekl, aby meč schoval. Zaslíbil, že „až bude vyvýšen ze země, přitáhne všechny k sobě.“ Proto schvejme své meče a řeči o válce a dovolme, ať je Kristus vyvýšen!

Dr. Richar Mouw, prezident největšího evangelikálního semináře v USA, *Fullerovy biblické školy*, nedávno vznesl otázku, zda křesťané, podporující válku, vůbec pomysleli na povinnosti, které mají vůči křesťanské komunitě v Iráku. Vzali tento fakt vůbec v úvahu? V Iráku s 22 miliony obyvatel skutečně žije víc jak 600 000 křesťanů, ať katolíků, pravoslavných nebo protestantů. Tato početná menšina potřebuje naše modlitby a podporu. Modleme se během následujících týdnů o moudrost pro všechny politické vůdce. Prosme za to, aby byly na světě skutečně potlačeny všechny režimy, které utlačují lidi, odepírají jim náboženskou svobodu a staví se odmítavě vůči Božím nárokům na spravedlnost. Modleme se za politické vůdce v demokratických zemích, za moudrost a vedení pro ně, aby dokázali našemu světu v těchto apokalyptických dnech přinést pokoj a mír.

Jako křesťané pozdvihneme Kristův kříž a usilujme o pokoj! Společně s Petrem poslechněme příkaz našeho Pána a odložme meče! Maranatha. Příklad, Pane Ježíši! Příklad!

– Denton Lotz, Washington, D. C.